

DE HAND VAN DE MEESTER

Bescheidenheid siert de mens, wordt wel eens gezegd. Dat is zeker van toepassing op restaurateur Arie van der Ham. Al zijn auto's winnen prijzen, maar daar loopt hij bepaald niet mee te koop. Een vakman met gouden handen, die nagenoeg alle aspecten van het restauratieproces in de vingers heeft, ontbrekende onderdelen zelf maakt en 's nachts wakker kan liggen om uit te dokteren hoe hij een verweerd achterlicht weer nieuw maakt.

TEKST MARC KLAVER, FOTO'S PIETER E. KAMP

Een draaibank mag niet ontbreken in de werkplaats van een allround restaurateur.

Arie legt uit hoe hij tot in het kleinste detail naar absolute perfectie streeft.

Het is even zoeken op de smalle asfaltweg langs een kanaaltje tussen Kamerik en Kanis, want nergens staat een reclamebord dat wijst op de aanwezigheid van een werkplaats. Eenmaal aangekomen bij het opgegeven huisnummer zien we toevallig aan het einde van een smal pad een kale carrosserie. Bingo. En inderdaad, achter het vrijstaande huis staat een werkplaats waar Van der Ham ons hartelijk welkom heet. Pakje shag in de borstzak van zijn overall, brilletje op z'n neus en wars van elke vorm van kapesones, zo merken we al snel. De avond voorafgaand aan onze ontmoeting heb ik enkele diashows van restauratieprojecten bekeken op Arie's website (www.autorestauratiebedrijf.nl). Om stil van te worden. Hoe ontstond die liefde voor juist dit vak? Arie: "Na de technische school, waar ik ben opgeleid tot huisschilder, kwam ik via via aan het werk bij een autospuitery. Het vak sprak mij aan en door middel van opleidingen in de metaaltechniek heb ik mij in het vak bekwaamd. Daarnaast volgde ik meerdere lascursussen en haalde ik het Vakdiploma Autobedrijf. Op mijn drieëntwintigste begon ik als zelfstandig ondernemer en nadat ik voor een bevriende monteur een Triumph TR6 had gerestaureerd, koos ik definitief voor de richting van de klassieke auto."

OUDE LAP EN EEN BEETJE BIER

Die Triumph was niet de eerste auto die Arie onder handen had. Dat was zijn eigen Honda S800, zo'n piepkleine coupé met motorfietsachtige techniek onder de kap. Die restaureerde hij met een aan het onwaarschijnlijke grenzende perfectie, kenmerkend voor al zijn volgende projecten. Uiteraard sleepte de rode Japanner elke denkbare prijs in de wacht. Net als onder meer een Vauxhall van 1932, een Fiat 520 van 1928 en een Audi Front UW 225 van 1935 die uit het atelier van deze meester rolden. De Audi staat nu te pronken in het museum in Ingolstadt! Bij dat soort restauratieprocessen heb je het niet over honderden, maar over duizenden manuren werk. Het dashboard van die Audi is een verhaal apart: "Het materiaal oogt als bakeliet, maar feitelijk is het geschilderd metaal. Ik moest dus uitvinden hoe je die structuur met verf kon nabootsen, zoals dat vroeger ook werd gedaan.

.....
 'VAAK BEN IK TOT TIEN UUR
 'S AVONDS IN DE WERKPLAATS.
 SOMS VIND IK DE
 WEEKEINDEN ERG LANG DUREN'
 .....

Het strak maken en spuiten van de carrosserie vindt Arie van der Ham misschien wel het leukst om te doen.

Na heel lang zoeken vond ik iemand die die kunst beheerste en mij die kennis wilde bijbrengen. Allereerst heb ik het kale metaal in een basiskleur gespoten. Daarna - en nu komt het - besprenkel je het oppervlak met bier en zogeheten Kasselse aarde. Vervolgens ben ik met Rembrandt-olieverf van Talens en een lapje aan de slag gegaan om al deppend het gewenste effect te krijgen. Dat lukte goed, maar de vernislaag die er daarna overheen moest, kostte mij de nodige hoofdbrekens. Na veel experimenteren is het gelukt en het resultaat is precies zoals ik mij dat had voorgesteld."

PRILLE KEVER VAN PON

Wat Van der Ham ook vrij uniek maakt, is dat hij zo ongeveer alle disciplines van het restauratieproces

beheerst. Plaatwerken, spuiten en motorrevisie, niets is 'm vreemd. Maar ook voor onderhoud en reparatie kun je bij Arie terecht. "Sommige zaken besteed ik uit, zoals het bekleden en verchromen. En het slijpen en honen van motoronderdelen laat ik ook aan een specialist over. Maar het strak maken en spuiten van een carrosserie vind ik misschien wel het leukst om te doen. Een tijdrovende klus, dat wel. Vaak ben ik tot wel tien uur 's avonds in mijn werkplaats. Ik vind de weekeinden soms erg lang duren! Eén van de restauraties die ik mij goed herinner, is die van een Volkswagen Kever uit 1947. Die behoorde tot de eerste vijf importauto's die Ben Pon senior zélf met enkele personeelsleden van Wolfsburg naar Nederland reed." Het streven naar de absolute perfectie zien we aan de carrosserie van de Glas 2600 die in de werkplaats staat. Zelfs het plaatwerk dat naderhand niet meer is te zien, zoals de binnenkanten van de dorpels, hebben exact dezelfde profielen als het origineel. En bekijk je de reeds voltooide portieren en motorkap, dan valt je mond open van verbazing.

Arie: "Ik ben altijd in mijn hoofd bezig hoe het moet worden. En je verbetert jezelf constant. Ik ben eigenlijk nooit tevreden." Woorden die kenmerkend zijn voor perfectionisten, wier ijver soms ook hun valkuil kan worden. Het is de kunst om op die lijn te kunnen balanceren. Dat lukt Arie vrij aardig, zo te zien. ■

Kijk eens hoe fraai het originele binnenscherm is nagemaakt. Een meesterwerkje.